

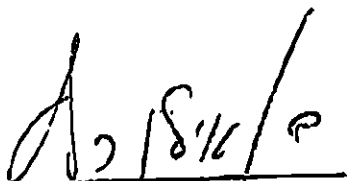
בבית משפט העליון
בשבתו בבית משפט גבוה לצדק

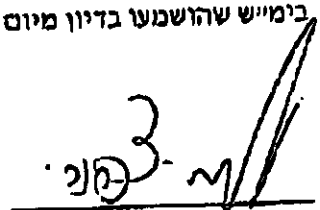
כג"צ 7195/08

- העותרים:**
1. **אשרף אברהים אחמד דאר אבו רחמה וארבעה אחרים**
ע"י בייכ עוה"יד לימור יהודה ואו דן יקר ואחי
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
ת.ד. 34510, ירושלים 91000
טל': 02-6521218, פקס: 02-6521219
נגד
 1. **המשיבים:**
1. **תא"ל אביחי מנדלבלוט, הפרקליט הצבאי הראשי**
2. **אלי"מ לירון ליבמן, התובע הצבאי הראשי**
ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים, ירושלים
טל': 02-6466590, פקס: 02-6467011
 3. **סא"ל עומרי בורברג**
ע"י בייכ עוה"יד שלמה צפורי ואו אלי"מ אהוד בן אליעזר
מרחי יגאל אלון 65, תל אביב - יפו 67443
טל': 03-6242990, פקס: 03-6242991
 4. **סמ"ר לי**
ע"י בייכ עוה"יד אילן כץ ואו רס"ן גלי שטיינר
מרחי אסף הרופא 1, הוד השרון 45261
טל': 03-5650011, פקס: 03-5650012

תגובה מטעם המשיב 3-4

בהתאם להחלטת ביהמ"ש הנכבד מיום 28/9/08 ולנוכח תשובת המשיבים 1-2, מתכבדים המשיבים 3-4 לחודיע בזאת כי הם מבקשים שתיתן להם האפשרות להשלים טיעוניהם בעל פה בפני ביהמ"ש הנכבד קודם למתן החלטתו, וכן להשלים עיקרי טיעוניהם בכתב בהתייחס להערות בימ"ש שהושמעו בדיון מיום 28/9/08.

 עו"ד, אילן כץ
 רס"ן, עו"ד גלי שטיינר
 בייכ משיב 4

 עו"ד, שלמה צפורי
 אלי"מ, עו"ד אהוד בן אליעזר
 בייכ משיב 3

האגודה לזכויות האזרח
 בישראל
 15-12-2008
 נתקבל

13/11/08

האגודה לזכויות האזרח
 בישראל
 15-12-2008
 נתקבל

- העותרים: 1. אשרף אבראהים אחמד דאר אבו רחמה
2. בצלם – מרכז המידע הישראלי לזכויות האדם בשטחים
3. האגודה לזכויות האזרח בישראל
4. הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל
5. יש דין – ארגון מתנדבים לזכויות אדם

ע"י ב"כ עוה"ד לימור יהודה ו/או דן יקיר
ו/או דנה אלכסנדר ו/או אבנר פינצ'וק
ו/או מיכל פינצ'וק ו/או עאוני בנא ו/או
לילה מרגלית ו/או עודד פלר ו/או טלי ניר
ו/או גיל גן-מור ו/או נסראת דקואר ו/או
נסרין עליאן

מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
ת"ד 34510, ירושלים 91000
טל': 02-6521218, פקסי': 02-6521219

- נ ג ד -

- המשיבים: 1. תא"ל אביחי מנדלבלית, הפרקליט הצבאי הראשי
2. אלי"מ לירון ליבמן, התובע הצבאי הראשי

ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים, ירושלים

3. סא"ל עומרי בורברג

ע"י ב"כ עוה"ד שלמה ציפורי ו/או אלי"מ אהוד בן אליעזר
מרח' יגאל אלון 65, תל אביב-יפו 67443
טל': 03-6242990, פקסי': 03-6242991

4. סמ"ר לי

ע"י ב"כ עוה"ד אילן כץ ו/או רס"ן גלי שטיינר
מדרך מנחם בגין 55, תל אביב
טל': 03-5650011, פקסי': 03-5650012

בקשה להשלמת טיעונים והגשת תצהירים מטעם משיב מס' 3

בהמשך לתגובתנו מיום 13 נובמבר 08', מבקש משיב מס' 3 להשלים טיעונים בכתב ולהגיש לכבי
ביהמ"ש תצהירים מטעמו.

העותרים באמצעות עוה"ד דן יקיר מסרו עמדתם, לפיה הם סבורים שאין מקום להגיש
תצהירים בשלב כה מאוחר של הדיון אך משאירים זאת לשיקול דעת ביהמ"ש הנכבד.
משיבים מס' 1 ו-2 הביעו הסכמתם להגשת טיעונים ותצהירים כמבוקש.

משיב מס' 4 באמצעות באי כוחו מסר, כי אין להם התנגדות להגשת התצהירים ככל שהם נוגעים לצעדים הפיקודיים שנקטו כנגד משיב מס' 3. לעומת זאת - בכל הנוגע לעובדות המקרה - אין הם מקבלים את הנטען בהם ככל שהדברים עומדים בסתירה לגרסתו של משיב מס' 4.

14 דצמבר 2008

אל"מ אהוד בן אלימ, עו"ד
ב"כ משיב מס' 3

סא"ל (מיקה) שושן צמורי, עו"ד
ב"כ משיב מס' 3

השלכות הצעד הפיקודי

א. במישור האישי של משיב מס' 3

1. העותרים מבקשים להקל ראש במשמעות של הצעדים הפיקודיים שננקטו כנגד משיב מס' 3, וטוענים, כי אין לייחס להחלטת הרמטכ"ל בעניינו תוצאות קשות, בעיקר משום שהמג"ד הוא שביקש לסיים את תפקידו. כן הביעו סברתם, כי הכשל במקרה זה צריך להביא להפסקת שירותו בצה"ל וכך בתגובת העותרים להודעה המשלימה מטעם משיבים 1-2, להלן – "תגובת העותרים").
2. מצ"ב התצהירים של אלוף פיקוד הצפון, מפקד זרוע היבשה וקצין שריון ראשי, המגדירים את הצעדים הפיקודיים שננקטו, ובפרט זה שננקט ע"י הרמטכ"ל כחריפים. עפ"י האמור, מדובר בצעד של הדחה בפועל מתפקיד המג"ד תוך כדי כהונה, הוצאתו ממסלול תפקידי הליבה בחייל והעברתו לתפקיד מטה המיועד ברגיל לקצין ברמת רס"ן לפני קידום. המשמעות הזו מחריפה נוכח הצטיינותו של סא"ל עומרי בורברג עד כה, ומשמעותה בפועל, לכל הפחות, עיכוב קידומו בכמה שנים, וכל זאת בכפוף לתוצאות ההליכים המשפטיים. מטבע הדברים, החלטה מסוג זה המתקבלת ע"י הרמטכ"ל – תילקח בחשבון כל עת שידונו בשיבוצו בכל תפקיד.
3. כך לדוגמה קובע אלוף פיקוד הצפון, האלוף גדי אייזנקוט, במסגרת תצהירו: "הדחתו של מג"ד מתפקידו, המהווה תפקיד ליבה, בטרם סיום קדנציה והעברתו לתפקיד מטה, עולה כדי פגיעה אמיתית בקצין המודח, המורחק ממסלול של תפקידי ליבה במסגרת חיל השריון, לאחר שירות ללא רבב עד האירוע, וכעת עתידו הצבאי וקידומו לוט בערפל. צעד זה מביא אף מטבע הדברים לעיכוב בהמשך הקידום של סא"ל עומרי בורברג... להבנתי, בחר הרמטכ"ל בצעד פיקודי חריף..."
4. מפקד זרוע יבשה, אלוף אבי מזרחי, ציין בתצהירו בהקשר זה כדלקמן: "העברת הקצין מתפקיד של מג"ד באמצע הקדנציה לתפקיד במל"י, אשר מהווה תפקיד "טרום מג"ד" (קרי – תפקיד שנועד לרס"ן לפני קידום), מהווה צעד חריף ביותר הטומן בחובו השלכות קשות ביחס להמשך שרותו וקידומו בצה"ל ומתבטאות בין השאר:
 - א. קטיעת מסלול הקידום בתפקידי ליבה במערך הלוחם של מג"ד מוכשר ומצטיין שקשר את חייו עם השרות בצה"ל, לאחר 15 שנות עשייה יומיומית, שוחקת ומוצלחת (לרבות לחימה במלחמת לבנון השנייה עת שימש בתפקיד סמג"ד), שבה זכה להערכה ולקיצור פז"מ. זו מכה אישית קשה למג"ד מחד ואמירה ברורה של המערכת כי חרף זכויות העבר הרבות, צה"ל אינו עובר לסדר היום על כשל זה.
 - ב. העברה מתפקיד על ידי הרמטכ"ל, נרשמת בתיקו האישי של המג"ד, ותילקח בחשבון בעתיד בכל דיון על קידום או העברה של סא"ל בורברג לתפקיד אחר.
 - ג. העובדה כי עד להדחתו מתפקיד מג"ד, שימש סא"ל בורברג שנה בתפקיד, גורמת לכך שבדיוני שיבוץ וקידום בעתיד, הוא לא יחשב כמי שביצע תפקיד מג"ד, דבר העלול לגרום לכך שיאלץ לחזור לתפקיד זה לקדנציה נוספת.
 - ד. על פי החלטת הרמטכ"ל אף אם תינתן לסא"ל בורברג האפשרות לחזור למסלול הליבה הפיקודי לאחר סיום ההליכים המשפטיים, המשמעות המצטברת של הצעדים הפיקודיים שננקטו, הינה עיכוב בקידום של כשנתיים – שלוש לפחות."

5. גם קצין שריון ראשי, תא"ל אנאי יחזקאל, ציין בתצהירו המצ"ב: "על רקע העובדות האמורות, (העובדות אותן קבע הפצ"ר – א.ב.א., ש. צ.) ברי שהצעדים הפיקודיים שנקטו כנגד סא"ל בורברג ע"י הרמטכ"ל ומפקד פצ"ן, משמעותיים וחריפים ביותר."

ב. במישור המסר הכללי בתוך צה"ל

6. כפי שניתן ללמוד מהתצהירים המצ"ב, אופן הטיפול של הרמטכ"ל באירוע העביר מסר ברור וחד משמעי שעבר לכל המפקדים, המבינים היטב את המשמעות של הצעדים שנקטו כנגד משיב מסי 3. החלטת הרמטכ"ל מבהירה כי אירועים מסוג זה יטופלו בחומרה, וזאת ללא תלות בעברו של המפקד המעורב.

7. על מנת לסבר האוזן, נבקש להביא את דבריו של מפקד זרוע היבשה בהקשר זה: "כמפקד זרוע היבשה הנפגש על בסיס יומיומי עם קצינים מהמערך הפיקודי הלוחם ועם מגיידים בכוחות היבשה, ביכולתי לומר, על בסיס ידיעה אישית, שהצעדים הפיקודיים שנקטו כנגד סא"ל בורברג נתפסים ע"י המפקדים בשטח כתגובה חריפה ביותר."

8. קצין שריון ראשי, תא"ל יחזקאל אגאי, מציין אף הוא כדלקמן: "במסגרת ביקורי ביחידות אני מבצע שיחות עם המגיידים עימם אני נפגש באופן שוטף. משיחות אלו אני למד על כך שהצעדים הפיקודיים והמשפטיים שנקטו כנגדו נתפסים כחריפים ואפקטיביים ביותר..."

ג. מידתיות הצעדים

9. העותרים הביעו עמדתם, כי בנסיבות העניין מתבקשת הוצאתו של משיב מסי 3 משורות צה"ל בגין האירוע. לטעמנו, מכלול הצעדים שנקטו במקרה זה, הן הפיקודיים והן המשפטיים, הם הולמים ומידתיים. המערכת הצבאית והמשפטית צריכה למצוא את נקודת האיזון העדינה בין מתן תגובה נמרצת וברורה כנגד מפקד שכשל באירוע מסוג זה, לבין הצורך במתן גיבוי למפקד אשר כשל אך באורח חד פעמי, וזאת לאחר בחינת רקעו ונסיבות האירוע הכוללות. קיים חשש, כי החמרת היד על משיב מסי 3 יתר על הנדרש, תגרור תגובה שלילית ותגרום להרפיית ידם של המפקדים, אשר יפרשו זאת כהתנערות המערכת מהם במידה וייכשלו, בלא תלות בנסיבות.

10. בהקשר זה נבקש להביא את דבריו של אלוף פיקוד הצפון: " המערכת הצבאית חייבת לנקוט בכל מקרה של מפקד שכשל, צעדים מידתיים וראויים. צעדים חמורים מדי כנגד הקצין, כגון סילוקו מהצבא, עלולים לגרום למסר שלילי ביותר בקרב המשרתים, לפיו אין סובלנות לכשלים ולטעויות, ולו אף חמורות. איני סבור שהמעשה החמור שביצע סא"ל עומרי בורברג הוא כזה המצדיק ענישה לא מידתית ובכלל זה להביא לסיום שירותו הצבאי, וזאת בשים לב לנסיבות המקרה, פעולות הקצין בעקבותיו, הבנתו את הפסול, ונקודות הזכות הרבות שצבר במהלך שירותו עד כה."

11. בעניין זה ראו גם האמור בסעיף 6 לתצהירו של מפקד זרוע היבשה.

ד. התייחסות להערות העותרים

12. העובדה שמשיב מסי 3 ביקש לסיים את תפקידו היא המלמדת דווקא על איכויותיו של המשיב, ואולם אין בכך כדי לגרוע כהוא זה מהעובדה שהרמטכ"ל בחר לדחותה תוך נקיטת

- צעד ברור וחד משמעי. אין לשכוח שהפקודות בצה"ל אינן מחייבות מעורבות של הרמטכ"ל דווקא כגורם המחליט. גם בכך יש משום מסר לחשיבות העליונה שמייחס העומד בראש המערכת הצבאית למקרים מסוג זה בו מעורב משיב מס' 3.
13. הקביעה של הרמטכ"ל לפיה אינו פוסל חזרת משיב מס' 3 לתפקידי פיקוד – אין לפרשה כאמירה המכרסמת בחומרת הצעד הפיקודי, אלא עניינה נכונות לבחון המשך דרכו של משיב מס' 3 עם תום ההליכים בפני בית הדין הצבאי ולאור תוצאותיהם.
14. קריאת סעיף 8 לתגובת העותרים מלמדת לכאורה כי העותרים מתייחסים לצעדים פיקודיים כאל נסיבות אישיות גרידא. למותר לציין, כי לא זו עמדתו של ביהמ"ש העליון, כפי שנקבע בבג"צ 4550/94 אישה ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה, פד"י מט (5) 859 ובבג"צ 2702/97 פלוני נ' שר הביטחון ואח', פד"י נג (4) 97 בעמ' 116, מהם עולה כי מדובר בשיקול לגיטימי בבוא הפצ"ר להחליט על טיב הצעדים שיש לנקוט.

תכלית הרישום הפלילי

15. למותר להכביר מילים על תכליתו של הרישום הפלילי, אשר בתמצית ניתן לומר שמטרתו להזהיר הציבור מפני האדם, שהורשע בעבירה הגוררת אחריה רישום פלילי, הואיל ונובע ממנו סיכון ולכן ראוי להימנע, בין השאר, משיבוצו לתפקידים מסוימים. איננו סבורים, כי זהו המקרה, ולבטח לא האדם, הראוי לשאת רישום פלילי בגין המעשה. אל לנו לדחוק לקרן זוויית את כל שנות שירותו המצוין עד כה, ולבטח אל לנו להתעלם מהנסיבות המקרה המלמדות על הבנה מיידית של חומרת המקרה ללא צורך בהתערבות חיצונית – העובדה שדיווח למפקדיו הישירים, העלה הדברים על הכתב, וכו'. אם לא די בכך – הקצין אף פנה מיוזמתו לסיים את תפקידו מתוך הבנת הפגם. כל אלה מלמדים על אדם שהבין מייד את הטעות הטמונה במעשיו ונטל אחריות באופן ברור תוך נכונות לשלם מחיר בגינם.
16. נוכח המצב המשפטי באשר לסמכויות בית הדין הצבאי, גורמי הפרקליטות מבכרים לא אחת סעיף שאינו גורר רישום פלילי, גם מקום בו ניתן היה לייחס ולהוכיח קיומן של יסודות עבירה הגוררת רישום פלילי. הדבר נובע מהצורך לקחת בחשבון שיקולים רחבים יותר ולא להסתפק בבחינה טכנית האם יסודות העבירה מתמלאים או לאו. רק על מנת לסבר האוזן ניתן לציין לדוגמא תיק מז"י (מחוז) 150/08, תיק מז"י (מחוז) 380/08, תיק חה"א (מחוז) 309/07 והרשימה עוד ארוכה, שעניינם מקרים בהם הוחלט להמיר סעיף אישום שייחס עבירה של שימוש בלתי חוקי בנשק לעבירה שאינה נושאת רישום פלילי (עבירה של התנהגות מבישה, לפי סעיף 129 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו – 1955).

שיקול דעת של בית הדין הצבאי עפ"י סעיף 380 לחוק השיפוט הצבאי

17. אנו נבקש להפנות את כבוד ביהמ"ש לסעיף 380 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו -- 1955, הקובע כדלקמן: " מצא בית הדין, כי יש מקום להאשים נאשם בעבירה שאין הוא מוסמך לדון בה, או בעבירה שענשה חמור יותר מהעבירה הכלולה בכתב האישום, יבטל בית הדין את הדיון בפניו, כדי שהנאשם יובא לדיון על פי כתב אישום חדש."
18. כפי שניתן להיווכח, סעיף זה מותיר בידי בית הדין האפשרות להחליט על ביטול כתב האישום בעניינו של משיב מס' 3 במידה והשופטים ימצאו, שהיה מקום להאשימו בעבירה

חמורה יותר. למותר לציין, כי בית הדין הצבאי לכאורה יוכל להגיע להחלטה זו לאחר התרשמות מהנאשם והעדויות שיובאו בפניו, בהיעדר מגבלה בסעיף באשר למועד בו רשאי לקבל החלטה מסוג זה.

19. אנו סבורים, כי קיומה של סמכות זו ראוי שתילקח בחשבון בבוא כבודכם להכריע בעתירה. לטעמנו, קיומה של סמכות זו בידי בית הדין הצבאי תומך בכך שאין מקום להיעתר לעתירה אלא ראוי להותיר החלטה זו לבית הדין הצבאי.

סיכום

20. לסיכום, אנו סבורים שמכלול הטעמים שפורטו לעיל מצדיקים אי קבלת העתירה.

14 דצמבר 2008

אל"מ אהוד בן אלימור, עו"ד
ב"כ משיב מס' 3

סא"ל (מיל') שלמה זבארי, עו"ד
ב"כ משיב מס' 3

תצהיר

אני הח"מ, אלוף אבי מזרחי, ת.ז. 55006639, מפקד זרוע היבשה בצה"ל, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת כדלקמן:

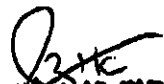
1. הנני מגיש תצהירי זה לבקשת סא"ל עומרי בורברג בתמיכה לטענותיו במסגרת הדיון בעניינו בבג"צ 7195/08.
2. עובדות האירוע בנעלין נשוא הדיון בבג"צ מוכרות לי היטב ובין השאר שוחחתי אודותם עם סא"ל בורברג וגורמים נוספים.
 - א. בשום שלב של האירוע לא התכוון המג"ד ולא ביקש לבצע ירי כלשהו כלפי פלשתינאי.
 - ב. בשום שלב של האירוע המג"ד לא נתן פקודה לבצע ירי ולא צפה שיבוצע ירי.
 - ג. המג"ד לא ידע ולא שיער כי החייל אינו מבין את כוונתו.
 - ד. האירוע במהלכו בוצע הירי החל בשל רצונו של המג"ד לבצע "תחבולה", בלשונו של הפצ"ר, שתכליתה לגרום לפלשתינאי לשוחח עימו עברית במטרה לנסות לשכנעו להפסיק בהפרות הסדר הבלתי חוקיות.
 - ה. אף כי גם כוונת המג"ד הייתה פסולה, הרי שלעניות דעתי, על בסיס העובדות הללו, ובשים לב למטרתו של המג"ד, הכשל העיקרי בהתנהלות המג"ד באירוע זה טמון בפן המקצועי, פיקודי, קרי – בכך שלא וידא שפקודו מבין היטב את הוראתו ועקב חוסר הבנה זה, ביצע האחרון מעשה חמור של ירי לעבר כף רגלו של אדם כפות – מעשה לו לא התכוון כלל המג"ד.
3. התגובות הפיקודיות של אלוף פצ"ן, שהורה על הוצאת המג"ד לחופשה כפויה בת עשרה מים, ושל הרמטכ"ל, שהורה על העברתו מתפקיד המג"ד באופן מיידי, היו משמעותיות וכואבות והעבירו מסר ברור וחד משמעי שאני יודע מידיעה אישית כי חלחל בכל שדרות הפיקוד בצה"ל והגיע עד המפקדים הזוטרים ביותר.
4. העברת הקצין מתפקיד של מג"ד באמצע הקדנציה לתפקיד במל"י, אשר מהווה תפקיד "טרום מג"ד" (קרי – תפקיד שנועד לרס"ן לפני קידום), מהווה צעד חריף ביותר הטומן בחובו השלכות קשות ביחס להמשך שרותו וקידומו בצה"ל ומתבטאות בין השאר:

- א. קטיעת מסלול הקידום בתפקידי ליבה במערך הלוחם של מג"ד מוכשר ומצטיין שקשר את חייו עם השרות בצח"ל, לאחר 15 שנות עשייה יומיומית, שוחקת ומוצלחת ולרבות לחימה במלחמת לבנון השנייה עת שימש בתפקיד סמג"ד, שבה זכה להערכה ולקיצור פז"מ. זו מכה אישית קשה למג"ד מחד ואמירה ברורה של המערכת כי חרף זכויות העבר הרבות, צה"ל אינו עובר לסדר היום על כשל זה.
- ב. העברה מתפקיד על ידי הרמטכ"ל, נרשמת בתיקו האישי של המג"ד, ותילקח בחשבון בעתיד בכל דיון על קידום או העברה של סא"ל בורברג לתפקיד אחר.
- ג. העובדה כי עד להדחתו מתפקיד מג"ד, שימש סא"ל בורברג שנה בתפקיד, גורמת לכך שבדיוני שיבוץ וקידום בעתיד, הוא לא יחשב כמי שביצע תפקיד מג"ד, דבר העלול לגרום לכך שיאלץ לחזור לתפקיד זה לקדנציה נוספת.
- ד. על פי החלטת הרמטכ"ל אף אם תינתן לסא"ל בורברג האפשרות לחזור למסלול הליבה הפיקודי לאחר סיום ההליכים המשפטיים, המשמעות המצטברת של הצעדים הפיקודיים שננקטו, הינה עיכוב בקידום של כשנתיים - שלוש לפחות.
5. כמפקד זרוע היבשה הנפגש על בסיס יומיומי עם קצינים מחמערך הפיקודי הלוחם ועם מג"דים בכוחות היבשה, ביכולתי לומר, על בסיס ידיעה אישית, שהצעדים הפיקודיים שננקטו כנגד סא"ל בורברג נתפסים ע"י המפקדים בשטח כתגובה חריפה ביותר.
6. נוכח עוצמת הצעדים הפיקודיים, והבנת השלכותיהם ע"י המפקדים בצבא, יש ביניהם אשר סבורים שהבאתו של המג"ד בפני בית דין צבאי אינה מחויבת המציאות ומהווה החמרה מעבר לנדרש עם סא"ל עומרי בורברג, וזאת בהתחשב במכלול הנסיבות ובצורך לתת גיבוי למפקד שכשל באורח חד פעמי לאחר שנים רבות של עשייה מבורכת.
7. זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

אבי מזרחי, אלוף
מפקד זרוע היבשה

אישור

אני הח"מ, עו"ד אהוד בן אליעזר, מאשר בזאת כי ביום 11 דצמבר 2008, הופיע בפניי האלוף אבי מזרחי, מפקד זרוע היבשה, והמוכר לי אישית, ולאחר שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת וכי אם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, חתם בפני על תצהירו זה.

אהוד בן אליעזר, עו"ד
מ.ר. 15628

חתימה וחותמת

תצהיר

אני הח"מ, גד (גדי) איזנקוט, ת.ז. 56 238801, לאחר שהוזהרתי שעלי להצהיר את האמת וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה כדלקמן:

1. הנני מכהן בתפקיד מפקד פיקוד הצפון מזה למעלה משנתיים.
2. אני עושה תצהירי זה לבקשתו של סא"ל עומרי בורברג, בתמיכה לדיון בעניינו בבג"צ.
3. סא"ל עומרי בורברג כיהן כמג"ד 71, חטיבה 188, הכפופה מבחינה פיקודית לפיקוד הצפון. בעת האירוע היה כפוף לחטיבת בנימין תחת אוגדת איו"ש.
4. בחודשים שקדמו לאירוע, שימש סא"ל עומרי בורברג אחראי על גזרת נעלין, ונאלץ להתמודד עם הפרות סדר מרובות, חלקן אף אלימות, במסגרת מאמצים לעכב את הקמת הגדר במקום. כמי שכיהן בעבר בתפקיד מפקד אוגדת איו"ש, ביכולתי לומר שמדובר במשימה קשה, שוחקת ותובענית, אשר ככלל אינה מסוג המשימות לו מוכשר כרגיל מפקד גדוד שריון.
5. במהלך עריכת השימוע לקצין עמדו לנגד עיני קלטת שפורסמה ע"י ארגון "בצלם" בה נראה חייל יורה כדור גומי מטווח קרוב, לעבר רגלו של פלסטיני כבול באזיקים שעניו מכוסות, וכשהוא מוחזק לכאורה ע"י הקצין. כמו כן הוצג בפניי תחקיר צבאי, ממנו עולה כי הקצין דיווח באופן מיידי לאחר האירוע על האירוע החריג, הן למח"ט בנימין (מפקד הגזרה המרחבית) והן למח"ט 188 (מפקדו ה"אורגאני"), וכינס את כלל המפקדים בגדוד שבפיקודו ע"מ להציג בפניהם את חומרת האירוע.
- בנוסף, עמדה לנגד עיני העובדה כי במהלך חקירת מצ"ח עלה כי קיים פער בגרסאות הקצין והחייל סביב השאלה האם ניתנה ע"י הקצין פקודה לחייל לבצע את הירי.
6. במהלך השימוע ציין בפני הקצין כי כל כוונתו במהלך האירוע הייתה אך ורק להפחיד את העצור, ולשם כך ביקש מהחייל "לשקשק" את הנשק, היינו, הקצין הדגיש כי לא התכוון כי החייל יבצע ירי לעבר העצור, ולא נתן לו הוראה לירות.
7. בתום השימוע החלטתי על הוצאתו של סא"ל עומרי בורברג לחופשה בת עשרה ימים לשם השלמת החקירה של מצ"ח בעניינו.
8. מאוחר יותר פנה אלי סא"ל עומרי בורברג וביקש לסיים את תפקידו כמג"ד בגין האירוע. לטעמי, יש בכך כדי להעיד על הבנה אמיתית מצידו באשר

לחומרת האירוע ונכונות ליטול אחריות בגינו. זו צורת ההתנהגות המצופה ממפקד שכשל. על כן החלטתי לקבל את בקשתו והעברתי המלצתי להעבירו לתפקיד אחר.

9. במסגרת השימוע בפני הרמטכ"ל, החליט הרמטכ"ל שלא להיעתר לבקשתו והדיחו כהחלטה פיקודית מתפקיד המג"ד, והעבירו לתפקיד הדרכה כראש ענף חשי"ן (חיל שריון) במל"י (מרכז לאימוני יבשה). כן נקבע, כי בתום ההליך המשפטי ובהתאם לתוצאותיו, תיבחן האפשרות של חזרתו בעתיד לתפקיד פיקודי.

10. כמפקד ותיק שרוב שירותו עבר עליו בתפקידים קרביים ופיקודיים, אין ספק בעיני, כי תפקיד המג"ד מהווה אחד התפקידים המאתגרים ביותר, בו אתה משמש כמפקד יחידה אוטונומית ותחת פיקודך משרתים קצינים וחיילים רבים. בעיני, הדחתו של מג"ד מתפקידו, המהווה תפקיד ליבה, בטרם סיום קדנציה והעברתו לתפקיד מטה, עולה כדי פגיעה אמיתית בקצין המודח, המורחק ממסלול של "תפקידי ליבה" במסגרת חיל השריון, לאחר שירות ללא רבב עד האירוע, וכעת עתידו הצבאי וקידומו לוט בערפל. צעד זה אף מביא מטבע הדברים, לעיכוב בהמשך הקידום של סא"ל עומרי בורברג. יש אף לקחת בחשבון את כלל הנסיבות ואסור להתעלם מכל נקודות הזכות הנזקפות לזכותו של קצין שקשר את גורלו עם הצבא כמפקד קרבי ובמסגרת זו לחם בעוז במלחמת לבנון השנייה.

11. כמפקד בכיר אני ער ומודע היטב לאפקט המשמעותי על כלל קציני צה"ל שנגרם בעקבות האירוע והחלטת הרמטכ"ל, כאשר ברקע הדברים גם החלטה להביא הקצין בפני בית דין צבאי (העובדה שפרטי האירוע הופיעו באופן תדיר למדי בתקשורת מוסיפה, כמובן, נופך נוסף לעונשו של המג"ד).

12. לטעמי, טיפול הרמטכ"ל באירוע, לרבות הצעדים הפיקודיים שננקטו כנגד סא"ל עומרי בורברג, מעבירים מסר ברור ביותר, כי צה"ל אינו עובר לסדר היום בגין מעשה מסוג כזה, ומגיב לכך בנקיטת צעד חד משמעי ומשמעותי, וזאת אף אם מדובר במעשה חריג, חד פעמי לגביו נטל הקצין אחריות מייד לאחר ביצועו ביוזמתו. יש לתת הדעת למתח הקיים בין מתן גיבוי לקצין שכשל באורח חד פעמי לבין הצורך בקביעת נורמות התנהגות המצופות מקצינים וחיילים בצה"ל. למיטב הבנתי ושיפוטי, מכלול הצעדים הפיקודיים והמשפטיים שננקטו כנגד סא"ל עומרי בורברג מאזנים נכונה אינטרסים אלה.

13. להבנתי, במקרה זה בחר הרמטכ"ל בצעד פיקודי חריף, אשר מבהיר היטב לכלל המפקדים את הפסול הטמון במעשה, וכי המערכת הצבאית לא תסכין עם מעשים מסוג זה. מנגד, אף זאת, יש לזכור! המג"ד תרם את שנותיו הטובות ביותר לצבא בתפקידים קרביים ותובעניים תוך נכונות לחרף נפש. אל לנו להתייחס לאירוע המדובר כחזות הכול ולהוקיע אותו משורותינו. המערכת הצבאית חייבת לנקוט בכל מקרה של מפקד שכשל, צעדים מידתיים וראויים. צעדים חמורים מדי כנגד הקצין, כגון סילוקו מהצבא, עלולים לגרום למסר שלילי ביותר בקרב המשרתים בו, לפיו אין סובלנות לכשלים ולטעויות, ולו אף חמורות. איני סבור שהמעשה החמור שביצע סא"ל עומרי בורברג הוא כזה המצדיק ענישה לא מידתית ובכלל זה להביא לסיום שירותו הצבאי, וזאת בשים לב לנסיבות המקרה, פעולות הקצין בעקבותיו, הבנתו את הפסול, ונקודות הזכות הרבות שצבר במהלך שירותו עד כה. הדחתו מתפקיד המג"ד, ובפרט כאשר זו מבוצעת ע"י הרמטכ"ל עצמו, לצד ההליך הפלילי בפני בית דין צבאי, היא ראויה, מידתית ומעבירה את המסר הנכון לאוכלוסיית המפקדים בצה"ל בפרט ולציבור בכלל.

14. העובדות המצויות בתצהיר זה ידועות לי מתוקף תפקידי והינן אמת למיטב ידיעתי.

15. אני מצהיר כי זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

11 דצמבר 2008

אלוף
צפון
גד
מפקד
איזנקוט,
פיקוד
אלוף
צפון

אישור

אני הח"מ, עו"ד אהוד בן אליעזר, מאשר בזאת כי ביום 11 דצמבר 2008, הופיע בפניי האלוף גד (גדי) איזנקוט, מפקד פיקוד הצפון, והמוכר לי אישית, ולאחר שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת וכי אם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, חתם בפני על תצהירו זה.

אהוד בן-אליעזר עו"ד
מ.ר. 15628
חתימה וחותמת

תצהיר

אני הח"מ תא"ל אגאי יחזקאל, ת.ז. 22380406, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. הנני משמש בתפקיד קצין שריון ראשי ובתוקף תפקוד זה הנני הגורם המקצועי הבכיר בצה"ל הממונה על כלל יחידות השריון בצה"ל.
2. נתבקשתי על ידי סא"ל עומרי בורברג להגיש תצהירי זה במסגרת הדיון המתקיים בעניינו בבג"צ 7195/08.
3. אני בקיא ומכיר היטב את השתלשלות האירועים שקדמה לאירוע בנעלין ב-7/7/08 לרבות את ממצאי חקירת מצי"ח וקביעות הפצ"ר בנושא. כמו כן, שוחחתי אודותיו עם סא"ל בורברג בפגישה אישית שקיימתי איתו לאחריו בשתי הזדמנויות (29/7/08, 5/8/08) וכן בשיחות בע"פ בהזדמנויות אחרות במהלך התהליך.
4. על בסיס הקביעות העובדתיות, עיקרי התחקיר הפיקודי והתנהגותו של עומרי באירוע ובזמן שלאחריו (ביצוע התחקיר הפיקודי של עומרי), למיטב הבנתי והערכתי, סא"ל בורברג לא התכוון כי יבצע ירי לעבר הפלשתינאי, לא הורה על כך ולא צפה שדבריו לחייל יובילו לביצוע ירי.
5. הערכתי זו הובילה אותי למסקנה, כי סא"ל בורברג כשל בשיקול דעתו הפיקודית באירוע, בדגש על האופן בו פקד על החייל מהחפ"ק.
6. מתוקף התפקידים השונים שמילאתי בשנות שרותי בחיל השירון, ומתוקף היכרותי עימו, אני יכול לומר שמדובר במג"ד ערכי ומקצועי ביותר, מהמג"דים הטובים והמוערכים של חיל השירון. מגוון התפקידים שביצע ורצף הצלחותיו זכו להערכות גבוהות, הובילו בין השאר, לקיצורי פז"מ והציבו אותו במקום בולט למועמד החיל לקידום בדרגות ולתפקידים בשנים הבאות.
7. על רקע העובדות האמורות, ברי שהצעדים הפיקודיים שננקטו כנגד סא"ל בורברג ע"י הרמטכ"ל ומפקד פצ"ן, משמעותיים וחריפים ביותר.
ראשית- סיום תפקיד בטרם עת וכתם ההדחה, ישפיעו ויהוו גורם משמעותי בשיקולים על המשך שרותו וקידומו מצה"ל בכל עת שהנושא יהיה רלוונטי.
שנית- הוצאת מפקד קרבי מהמסלול הפיקודי הלוחם, לתפקיד הדרכה/מטה, נתפסת כמגיעה קשה במיוחד בייחוד למי שבחר בשירות

הצבאי הקרבי כדרך חיים וקשר את גורלו ועתידו עם דרך זו. האפשרות כי בעתיד יחזור סא"ל בורברג למסלול זה, אינה מובנת מאליה והיא מותנית בדברים שיקבעו במסגרת ההליך המשפטי העתיד להתקיים בבית הדין הצבאי.

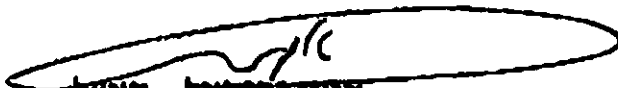
שלישית- המשמעות המיידית והבלתי נמנעת של סיום תפקיד והדחה, הינה היעדר יכולת לבצע תפקידי פיקוד משמעותיים וכפועל יוצא מכך עיכוב משמעותי ומורכבות באשר לקידום, גם אם ההליך השיפוטי יסתיים באופן שיאפשר המשך שירותו של סא"ל עומרי.

8. במסגרת ביקורי ביחידות, אני מבצע שיחות עם המג"דים עימם אני נפגש באופן שוטף. משיחות אלו אני למד על כך שהצעדים הפיקודיים והמשפטיים שננקטו כנגדו נתפסים כחריפים ואפקטיביים ביותר בדגש על רקע התחקיר השלם והכרת הנתונים בצורה מקצועית.

9. למיטב הערכתי ודעתי אמירות מפקדי הצבא הבכירים לגבי האירוע והוקעתו ככשל פיקודי לצד המסר הערכי והפיקודי מהאירוע נקלטו היטב אצל המג"דים וכלל קציני צה"ל.

10. אני מצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

14 דצמבר 2008

אנאי יחזקאל, תא"ל
קשני"ר ומאוי"ג 340

אישור

אני הח"מ עו"ד, גיין אלטשולר, מאשרת בזאת, כי ביום 14 דצמבר 2008, הופיע בפני תא"ל אנאי יחזקאל קשני"ר ומאוי"ג 340, והמוכר לי אישית, ולאחר שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת וכי אם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, חתם בפני על תצהירו זה.

גיין אלטשולר, עו"ד
Jane Altshuler, Adv.
מ.ר. 2439
חתימה והחתימה

סנגור מגיש: אפרט בסיכומיי.	48
	49
סנגור: אלה עדיי.	50
	51
<u>סיכומים:</u>	52
	53
תובע מסכם: הגענו להסדר לפיו נבקש להשית על הנאשם עונש מאסר של 25 יום בפועל וכן עונש מאסר על תנאי. אין צורך להרחיב לגבי חומרת מעשיו של הנאשם, עם זאת עדיין מדובר בטירון חדש שקיבל את הנשק לא מזמן, הוא לא הספיק להפנים את ערכי המשמעת הצבאית וכמובן שהתביעה מעוניינת שהוא יחזור לדרך הישר. נבקש מבית הדין לכבד את הסדר הטיעון.	54
	55
	56
	57
	58
	59
סנגור מסכם: אצרף לעתירת חברי לכבד את הסדר הטיעון, רק אוסיף שכפי שכבודכם יכול לעיין בתיק הנאשם, הוא החל בשימוש בלתי חוקי בנשק, נערך שימוע, במסגרתו פרשנו את כל טענותינו עד כדי כך שבסופו של דבר הוביל היום לכתב אישום מתוקן. גם כפי שצוין בפרטים הנוספים, הנאשם הודה בחקירתו. מהבחינה הראייתית והמשפטית ההסדר מאוזן. יש כאן כיוון שנעשה בצחוק, גם הנקירה, הרי האלמנט החמור הוא שהנצרה הייתה על אוטומט, ואין ראיות על כך שזה נעשה על ידי הנאשם. זו תקופת טירונות, החייל לא הרבה זמן בצבא. לעניין נסיבותיו האישיות, לנאשם אב שסובל מנכות חמורה, המגבילה אותו בחיי היום יום. גם אמו סובלת מבעיות רפואיות. במסגרת העונש, זה יוצא שהנאשם יוכל להיות בראש השנה בביתו. נבקש מבית הדין לכבד את הסדר הטיעון.	60
	61
	62
	63
	64
	65
	66
	67
	68
	69
	70
נ: אני מצטער ואני רוצה לחזור לדרך הישר. ברור לי הסיכון שבמשחקים בנשק.	71
	72
	73
<u>גזר דין</u>	74
	75
הנאשם הורשע על פי הודאתו, אשר נמסרה כבר בהודמנות הראשונה, בעבירה של התנהגות מבישה בעקבות מעורבותו בשני אירועים חמורים של משחק בנשק. חרף חומרת העבירה והאינטרס החברתי המחייב להחמיר במקרים כגון אלה, עתרו הצדדים להקל עם הנאשם ולהתחשב בהיותו טירון צעיר, בראשית דרכו.	76
	77
	78
	79
לאחר שהנאשם הביע חרטה על מעשיו ובהתחשב בחגים הקרבים לבוא, מצאנו כי הסכמת הצדדים סבירה ולכן יש לכבדה. בהתאם, מוטלים על הנאשם 25 ימי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו. וכן שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, לבל יעבור עבירה שעניינה שימוש בלתי חוקי בנשק.	80
	81
	82
	83
	84
זכות ערעור כחוק.	85
ניתן והודע היום, 15/09/2008, בפומבי ובמעמד הצדדים.	86
	87
	88
_____	89
שופט	90

שופט	

אב"ד	

ישיבת הקראה מיום 31/03/2008

נאשם: ח/6101234 טוראי עידן סופר

תובע: סגן סיון אפרת

סנגור: סגן אנה זלנר

רשמת: ליהי פילו

אב"ד מזהה את הנאשם.

נ: אני מצהיר כי סגן אנה זלנר מייצג אותי בדיון היום.

ת+ס: אין טענות פסול.

ת' וס': הגענו להסדר טיעון.

אב"ד מבהיר לנאשם כי בית הדין לא מחוייב לכבד הסדרי טיעון לגבי העונש.

נ: אני מבין.

ת: מגישה כתב אישום מתוקן.

שופט מקריא את כתה"א המתוקן.

נ': כתה"א המתוקן ברור לי. מודה בכתה"א.

ת: מגיש פרטים נוספים מסומים – ת/1.

נ: אני מאשר את הפרטים הנוספים.

הכרעת דין

על פי הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן ובפרטים הנוספים המוסכמים, מורשע הנאשם בעבירה של התנהגות מבישה, לפי סעיף 129 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.

ניתנה והודעה היום, 14/12/2008, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופט

שופט

אב"ד

ראיות לעונש:

תובע מגיש: תדפיס אישי מוגש ומסומן ת/2.

תובע: אלה עדיי.

סנגור מגיש: מסמכים כלכליים של הוריו של הנאשם - ס/1

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47

	48
	49
סנגור: אלה עדיי.	50
	51
<u>סיכומים:</u>	52
	53
תובע מסכם: הגענו להסדר לפיו נבקש להשית על הנאשם 37 ימי מאסר בפועל וכן	54
תנאי שיהלום את חומרת העבירה. מדובר אומנם בעבירה של שימוש בלתי חוקי בנשק	55
אשר יש בה פוטנציאל לסיכון חיי אדם ואין להקל עימה ראש. יחד עם זאת מתוך קשת	56
המקרים של עבירות של שימוש בלתי חוקי בנשק אנו סבורים כי מקרה זה הינו פחות	57
חמור מאחר ולא הייתה מחסנית בנשק והנאשם לא כיון כלפי אדם ספציפי. כמו כן	58
התחשבנו בנסיבותיו האישיות. נבקש מבית הדין לכבד את הסדר הטוען.	59
	60
	61
סנגור מסכם: מדובר באירוע חד פעמי וקצר מבחינת הזמנים. למרות הסיכון הכלול	62
במעשה לא היה איום או כוונה לפגוע באיש. נסיבות הנאשם קשות, החייל מתגורר אצל	63
הסבים שהם אנשים קשישים המתקיימים מקצבת ביטוח לאומי, מצבם הבריאותי אינו	64
טוב. החייל מטפל בסבים בנוסף המצב הכלכלי של ההורים הינו קשה. החייל תומך אף	65
בהוריו הגרושים מזה הרבה שנים. אימו של החייל עברה תאונת דרכים בגינה מוכרת	66
כנכה 10%. נבקש מבית הדין לכבד את הסדר הטוען.	67
	68
נ: עשיתי טעות מצטער, טעות עם הנשק דרכתי את הנשק, שבכלל לקחתי את הנשק	69
ונקרת. היה יכול לקרות אסון לחיי אדם.	70
	71
	72
	73
	74
	75
	76
	77
	78
	79
טוראי עידן סופר הורשע היום בגין מעשה מסוכן אותו עשה בנשק, לפני כשלושה	80
שבועות. ביום 10/03/08 בסמוך לש"ג הכניסה של מחנה עמנואל, היחידה בה משרת	81
הנאשם, נטל הוא את נשקו האישי של חברו, אשר הלה הניח על השולחן לידו, וניסה	82
להכניס לתוכו מחסנית שהייתה מחוברת אליו. חברו החייל עצר בעדו אולם הנאשם	83
ציין בתגובה כי "לא משנה שלקחת את המחסנית בטח יש כדור בפנים" או מילים	84
דומות, ואז דרך את הנשק, העביר את הנצרה למצב "בודדת" ונקר. הנאשם לא כיוון	85
את הנשק לעבר איש, אך הניעו מצד לצד, כך שבשלב מסוים עבר הקנה "דרך"	86
הצבעה לעבר חייל אחר שעמד באותה שעה בעמדה.	87
גרסתו בחקירתו הייתה מופחתת בחומרתה ואולם היום הודה הנאשם במיוחס לו, מיד	88
עם הקראת כתב האישום כנגדו. הנאשם הביע את צערו על המעשה וסיפר כי מבין את	89
הסכנה הגדולה לחיי אדם אשר הייתה טמונה במעשים. ואכן, למרבה הצער, קרו	90
אסונות כבדים בעבר כאשר חיילים ערכו "משחק בנשק", אשר ניטל בידיהם למטרות	91
הגנה בלבד. אך מזל הוא שהמקרה שלפנינו לא נפל בגדר אותן טרגדיות.	92
באות כוח הצדדים הציגו לפנינו הסדר טוען אשר נתן משקל לכך שלגישתן, מכיוון	93
שהמעשים לא התלוו באיום או בכיוון הנשק לעבר אדם, אין הם ניצבים במקום גבוה	94
בסולם החומרה של שימוש בלתי חוקי בנשק ונוכח נסיבותיו האישיות הקשות של	95
החייל. מצבו הכלכלי אינו קל, הוא מתגורר אצל סבו וסבתו, בריאותם לקויה והם	96
מתפרנסים על גמלת הביטוח הלאומי, מזה זמן שתומך הוא אף בהוריו הגרושים ואמו	97
נפגעה לאחרונה בתאונת דרכים.	98

גזר דין

הענישה אשר הוצעה לנו מקלה למדי, אלא שהסדרי טיעון ראוי להם שיכובדו.	99
בנסיבות העבירה והנאשם לא מצאנו לסטות מן ההסדר והחלטנו לגזור לו, כמוצע:	100
37 ימי מאסר בפעול בניכוי ימי מעצרו. לצד עונש זה נוסף רכיב ענישה הצופה פני	101
עתיד: 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור עבירה שעניינה שימוש בלתי	102
חוקי בנשק.	103
	104
זכות ערעור כחוק.	105
ניתן והודע היום, 14/12/2008, בפומבי ובמעמד הצדדים.	106
	107
	108
_____ אב"ד	109
_____ שופט	110
_____ שופט	111
	112

גזר דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38

טורי אסף אפללו הורשע בעבירה של התנהגות מבישה. ביום 16/06/07, בשעת לפני צהריים, בעמדת הש.ג. בגדוד 66, שמר הנאשם עם נשקו האישי, כשהנשק טעון במחסנית. דין הדברים החל בינו לבין חייל אחר, ובמהלך הדברים, השליך אותו חייל אחר לעבר הנאשם זיתים ואבנים, ואף התקרב אל הנאשם בצורה מאיימת. הדבר נעשה על רקע התנכלות קודמת מצד המתלונן כלפי הנאשם. הנאשם חשש וכתוצאה מכך כיוון את נשקו לעבר המתלונן, בין השאר לעבר פלג גופו העליון. המתלונן הסיט את הנשק ממנו.

הנאשם נעצר ביום 18/06/07 ומצוי במעצר מאז ועד היום הזה.

עניין לנו בחייל בעל נתונים נמוכים - 11 שנות לימוד, פרופיל 45, אשר גויס לשירות בחודש מרץ '07, עבר טירונות במחנה זיקים, אומן לשרת כמאבטח מתקנים ושובץ בתפקידו זה בגנמ"ס 66. עברו המשמעת איננו מכביד.

הסגור המלומד הציג חוות דעת קב"ן, המלמדת על מוטיבציה גבוהה לשירות, ועל רקע כלכלי מורכב, וכן הציג מסמך המלמד שאבי הנאשם סובל מנכות ומקבל אפוא קצבה מהביטוח הלאומי.

איזון בין הסיכון אשר נשקף מן המעשה, לבין נסיבותיו המיוחדות של העניין, ונסיבותיו האישיות של הנאשם, הביאו את התביעה להיקשר בהסדר טיעון עם הנאשם.

הסדר זה הינו סביר, בעינינו, ואנו מאשרים אותו.

מוטלים אפוא על הנאשם 3 חודשי מאסר, אשר מתוכם יהיו 21 ימים לריצוי בפועל מיום המעצר והיתרה על תנאי שלא יעבור במשך שנתיים עבירה של שימוש בלתי מוסמך או בלתי זהיר בנשק.

ניתן והודע היום, 14/12/2008, בפומבי ובמעמד הצדדים והנאשם.
זכות ערעור כחוק, הודעה.

שופט

שופט

אב"ד